

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds:	Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg
Anledning:	Samråd AC om sikkerhed og sengepladser i psykiatrien
Taletid:	Ca. 10 min.
Tid og sted:	10. maj 2012, kl. 7.00. Christiansborg, lokale 2-080
Dok nr.:	910305

Spørgsmål AC

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF) og Jane Heitmann (V.)

Vil ministeren redegøre for hvordan man vil løse de problemstillinger som vi ser i psykiatrien i forhold til de udadreagerende psykisk syge og i forhold til personalets sikkerhed? Herunder om ministeren vil

- sikre klare retningslinjer for procedurer der skal anvendes ved visitering på de psykiatriske skadestuer/afdelinger?
- sikre flere sengepladser i fremtiden udover de i satspuljen planlagte udvidelser?

[Problemstillinger vedr. sikkerhed og retningslinjer]

Jeg går ud fra, at spørgsmålene om retningslinjer og problemstillinger i psykiatrien udspringer af den tragiske hændelse på Odense Universitetshospital, hvor en patient for to måneder siden stak to sygeplejersker og en læge ned.

Jeg skal indledningsvis henvise til Pia Olsen Dyhrs besvarelse af § 20-spørgsmålene nr. S 2651, 2670, 2676 og 2677 den 27. marts 2012, da hun vikarierede for mig.

Hovedbudskaberne i disse besvarelser var:

-at det skal være sikkert at være på arbejde og være patient på sygehusene, herunder også i psykiatrien.

-at det er regionerne, der er ansvarlige for driften af sygehusene, herunder for sikkerheden og arbejdsmiljøet samt iværksættelse af eventuelle tiltag.

-at det kun er en lille andel af de psykiatiske patienter, der er farlige, og at hændelsen ikke må medføre en yderligere stigmatisering af psykiatiske patienter og psykiatrien generelt.

-at det vigtige er, at ledelsen, behandlingen, plejen, personalets faglige kvalifikationer m.v. fremmer et sikkert og godt behandlings- og arbejdsmiljø til gavn for både patienter og personale.

Jeg er helt enig heri, og jeg vil supplere med at sige, at hændelser, som den i Odense, heldigvis er ekstremt sjældne. Men det gør den bestemt ikke mindre tragisk for de berørte personer. Jeg blev, som så mange andre, meget berørt af

sagen, og jeg ville ønske, at jeg kunne sidde her i dag og stille garanti for, at sådan noget aldrig vil ske igen. Men sådan er virkeligheden desværre ikke.

Der *vil* være patienter, der i perioder er så dårlige, at de er udadreagerende. Og jeg tror ikke, at selv de bedste retningslinjer kan give 100 % sikkerhed for, at sådanne helt enkeltstående alvorlige hændelser ikke kan ske igen.

Men det betyder selvfølgelig ikke, at de psykiatriske afdelinger ikke skal fortsætte arbejdet med at skabe de bedst mulige rammer på afdelingerne, herunder i forhold til sikkerheden. For der *skal* være den nødvendige sikkerhed på de psykiatriske afdelinger – både af hensyn til personalet og af hensyn til patienterne.

De generelle, regionale vejledninger og lokale instrukser skal løbende opdateres, så de svarer til det sikkerhedsniveau, den enkelte afdeling har behov for. Og personalet skal have de rette kompetencer til fx sikkerhedsvurdering og konflikthåndtering.

Det er - som tidligere nævnt - regionerne, der har ansvaret for, at der er de rette sikkerhedsmæssige rammer i psykiatrien, herunder retningslinjer for de nødvendige sikkerhedsmæssige procedurer. Jeg er ikke i tvivl om, at regionerne tager dette ansvar meget alvorligt.

Som det fremgår af min besvarelse den 8. maj 2012 af spørgsmål 436 fra Sundheds- og Forebyggelsesudvalget, har hændelsen i Odense også givet flere

regioner anledning til at kigge sikkerhedsreglerne efter i sømmene, og alle regionerne *har* retningslinjer på området.

Det fremgår også af Danske Regioners redegørelse, som blev sendt til udvalget sammen med mit svar, at Danske Regioner er i færd med at indhente data for registrerede arbejdsulykker i psykiatrien, der relaterer sig til vold. Så episoden i Odense har altså sat fornyet fokus på sikkerheden i regionerne.

Som bekendt giver regeringen nu psykiatrien et grundigt eftersyn. Vi har for nylig nedsat det udvalg om psykiatri, som skal komme med forslag til, hvordan behandlingen af mennesker med psykiske sygdomme tilrettelægges og gennemføres bedst muligt.

Formålet med dette udvalgsarbejde er jo netop at komme rundt om de problemstillinger, der generelt er i psykiatrien, og at vi kan få et solidt grundlag for en mere langsigtet plan for det psykiatriske område.

[Sengepladser]

Med hensyn til spørgsmålet om sengepladser vil jeg henvise til Pia Olsen Dyhrs besvarelse den 1. marts 2012 af spørgsmål 348 fra Sundheds- og Forebyggelsesudvalget om det nødvendige antal sengepladser samt bevillinger til flere senge.

Som det fremgår af denne besvarelse, skal der naturligvis være en fornuftig balance i forholdet mellem den stationære kapacitet og den ambulante kapacitet. Men at der er forskellige faglige vinkler på, hvad den rette balance er.

Nogle mener, at der er for få sengepladser, mens andre mener, at løsningen er at styrke den nære psykiatri.

Jeg vil også gerne vide, hvad den rette balance er, og derfor skal det kommende udvalg om psykiatri bl.a. se på forholdet mellem sengekapaciteten og den ambulante kapacitet. Udvalgets anbefalinger vil - som tidligere nævnt - indgå i den langsigtede plan for det psykiatriske område, som vi vil udarbejde.

Der kan næppe være tvivl om, at det psykiatriske område *er* meget højt prioriteret af regeringen. Nu har vi indledt arbejdet med at få en langsigtet, holdbar plan for psykiatrien. Ting tager tid - og vi vil tage den tid, der er nødvendig, for at opnå det bedst mulige resultat. For det fortjener psykiatrien.

Tak for ordet.